"భార్యా రూపవతీ శత్రుః"

చిల్లర భావనారాయణరావు

రైలుబండి బయల్దేరటానికి ఇంకా మూడు నిముషాలు మాత్రమే టైమ్ ఉంది. ఎక్కే జనం అంతా దాదాపు ఎక్కేసినట్లే. తమ బంధువుల్ని పంపించటానికి జనం కిటికీల దగ్గర, వాకిళ్లదగ్గర గుంపులు గుంపులుగా చేరారు.

ఆఖరి నిమిషంలో హడావిడిగా టిక్కెట్లు కొనుక్కొచ్చిన ప్రయాణీకుల అవస్థ చూడటానికి తమాషాగా ఉంది ప్లాటుఫారం మీదున్న జనానికి.

"దయచేసి తలుపు తెరవండి సార్— గార్డు కూతేశాడు."

ఫుట్బోర్డ్ జనం విరగబడి నవ్వారు. తలుపు గడియ బిగించి కిటికీలోంచి తొంగి చూస్తున్న యువకులు సహేమిరా కదలటం లేదు.

"ఈ పెట్టెలో చోటులేదు. వెళ్లండి. ఆ వెనక పెట్టె ఖాళీగా ఉంది." నిర్లక్ష్యమైన సమాధానాలు ఎక్కువైనాయి.

రైలు కూసింది. గార్డు ఈల వేశాడు. . . .

"అయ్యా— ప్లీజ్— ఇది తిరుపతి కంపార్టుమెంటు. తలుపు తెరవండి సార్." రైలు ఎక్కటానికి వచ్చిన మనిషి జాలిగొలిపేలా బ్రతిమిలాడాడు. ఇంతలోకే వెనకాల ఉన్న అతడి భార్య ముందుకు వచ్చింది.

"తలుపు తెరవండి. బండి కదులబోతున్నది." ఆమె గద్దించి పలికేసరికి తలుపుకు అడ్డంగా ఉన్న జనం తొలగి తలుపు తెరిచారు. బండి కదిలింది. ఆదుర్దాలో బండి ఎక్కబోతున్న ఆమె, రైలు కదలటం వల్ల తూలి పడబోయింది. ఎవరో వ్యక్తి ఆమె చేయి పట్టుకొని లోపలికి లాగివేశాడు. లేకపోతే ఆమె రైలు క్రింద పడాల్సింది. వెనగ్గా ఉన్న ఆమె భర్త చేతిలో ట్రంకు— బెడ్డింగ్‌తో బండితో పాటు పరుగెత్తుతూ తోటి ప్రయాణీకుల సహాయంతో ఎట్లాగో పెట్టెలోకి దూకగల్గాడు. రైలు ప్లాట్‌ఫారం దాటి కూతవేస్తూ వేగం హెచ్చించింది.

రైల్లో ఉన్న జనం చూపులన్నీ ఒక్కసారి ఆ దంపతుల మీద కేంద్రీకరింప బడ్డాయి. వాళ్లు సంపన్న కుటుంబీకులుగా కనుపించారు. రైలు పెట్టెలో వెలుగుతున్న విద్యుద్దీప కాంతుల్లో ఆమె రూపం అక్కడి జనాన్ని ఆశ్చర్య చకితుల్ని చేసింది. సన్నగా నాజూగ్గా ఉన్నది. వయస్సు పాతిక లేదు. సంపెంగ పూవులాంటి ముక్కు. ఆకర్షణీయమైన కళ్ళు. అందమైన కోలముఖానికి

మరింత శోభను కూరుస్తున్నాయి. దీపకాంతులకు మెరిసి పోతున్న ముక్కుపుడక, రవ్వల దుద్దులు. వచ్చటి పసిమితో నవనవలాడే ఆమె దేహం కట్టుకున్న గులాబీరంగు నైలాన్ చీరకు ఎంతో విలువ ఇచ్చింది. ఒక చేతిలో మరచెంబు రెండో చేతిలో చిన్న సంచీ ఉన్నాయి. జారిపోతున్న పమిటని సర్దుకొని వంటినిండా కప్పుకున్నది. ఆమె మెడలోంచీ కనపడీ కనపడకుండా తొంగి చూస్తున్న బంగారు గొలుసు లైటు ముందు అప్పుడప్పుడూ చమక్‌మని మెరుస్తున్నది. తల్లో జాజిపూలతో, ముఖాన గుండ్రంగా తీర్చుకున్న పయాపైసా అంత కుంకం బొట్టుతో నిలబడి ఉన్న ఆ యువతిని చూడంగానే కొందరికి భగవంతుడి సృష్టి సౌందర్యం మీద భక్తి భావం పెల్లుబికింది. మరి కొందరు ఆమె వైపు నుంచీ చూపు మళ్లించుకోలేక పోయారు.

నల్లగా, బొద్దుగా, పొట్టిగా, ఉన్న ఆమె భర్త మెల్లగా జనాన్ని తోసుకు పోయి ఓ మూల నున్న ముసలమ్మ దగ్గర కాస్తంత చోటు ఉండటంవల్ల అక్కడ నిలబడ్డాడు.

"కాస్త మా వాళ్లని కూచోనిస్తారా ?" ముసలమ్మను ప్రార్థించాడు.

"మా అబ్బాయి వస్తాడు. అదిగో వాకిలి దగ్గరున్నాడు" అన్నది ముసలావిడ.

"ఫరవాలేదు. కూర్చోమనండి మీ వాళ్లని, కాసేపయ్యాక మనకు చోటు దొరక్కపోదు" అన్నాడా యువకుడు వాకిలి దగ్గర్నుంచి.

ఆమె మనస్సులోనే కృతజ్ఞత చెప్పుకుంటూ ముసలావిడ పక్కగా వెళ్లి కూర్చుంది.

"మీరుగనక ఆ అమ్మాయిని బండిలోకి లాగక పోతే ఎంత ప్రమాదం జరిగేదో ?" అన్నాడొక ప్రయాణీకుడు.

"బండి స్టేషన్‌లోనే ఉండిపోయేది. ఇంతకూ ఆవిడకి గండం తప్పింది. అయినా కాస్త ముందరగా ఇంటి నుంచీ బైల్దేరద్దూ ?" అంటూ చుట్ట వెలిగించాడో మధ్య వయస్సు ఆసామీ.

"ముందరగానే బయల్దేరాం. స్టేషన్‌కి వచ్చే బస్సు దారిలో చెడిపోయింది." అన్నాడు ఆ అమ్మాయి భర్త, తన భార్యను ప్రమాదం నుండి రక్షించిన ఆ యువకుడు ఎవరా అని అటుకేసి తిరిగి చూస్తూ. అప్పుడే స్థిమితంగా చూశాడా యువకుణ్ణి. అతడికి తన వయస్సుంటుంది. చక్కటి రూపసి. రూపానికి తగ్గ గుణగణాలు అతడిలో మూర్తీభవించాయి. అతడే గనక తన భార్యని వెంటనే చేయి పుచ్చుకు లాగక పోతే ఎంత ఘోర ప్రమాదం జరిగేదో ! పైగా అతను కూర్చున్న స్థలంలోనే తన భార్య కూర్చోగలిగింది ! అతడి ఉదారతకు అభినందనల తెల్పటం కనీస ధర్మంగా భావించాడు.

"పాపం మీరు మామూలంగా నిలబడే ఉన్నార" న్నాడతను.

యువకుడు, "ఫరవాలేదులెండి" అని చిరునవ్వుతో సమాధానం చెప్పాడు.

"మీ అబ్బాయా వారూ ?" అని ముసలావిణ్ణి ప్రశ్నించింది యువతి. "అవునమ్మాయి! మామూడో వాడు. కాలేజీలో మేష్టారుపని చేస్తున్నాడు. మూడొందలు జీతం. ఎమ్మే చదివించాం.

రెండవ బహుమతి పొందిన కథ

మంచి సంబంధం చూసి త్వరగా ముడిపెట్టాలనుకుంటున్నాం. వాడికా మధ్య జబ్బు చేసింది. ఆ వెంకట రమణుడి దయవల్ల నయమయిందమ్మా. అందుకని స్వామి దర్శనానికి వెళ్తున్నాం. మాఅబ్బాయి పేరు రమణ. మీరూ తిరుపతికేనా ?"

ముసలమ్మ ధోరణి అనర్గళంగా సాగిపోతున్నది. ఆమె చెప్పే ప్రతి అక్షరం తన భార్య కుతూహలంగా వింటం గమనించాడతను. అది అనవసర ప్రసంగం అనిపించిందతడికి.

"మీదీ వూరేనా నాయనా ?" అంది ముసలమ్మ చిరునవ్వుతో.

"అవునండీ" అంటూ తన భార్యే సమాధానం చెప్పింది.

"మీవారేం చేస్తారమ్మాయ్" ముసలమ్మ వూరుకొనేట్టు లేదు.

"వారికి గవర్నమెంటు ఆఫీసులో పని."

"ఎంతిస్తారేం ?"

"రెండొందలు"

"ఇంతేనా ? రెండొందలూ ఏం సరిపోతుందమ్మా? యీ మాయదారి కాలంలో వెనకేమన్నా ఉంటే తప్ప. ఉన్నవారల్లేనే కనబడుతున్నార్లే. మీ ఇంటిపేరు నాయనా ?"

"మా ఇంటి పేరు బి. అండీ"

"బీ అంటే ?"

"ఏదోహటి లెండి ?" కాస్త చిరాగ్గా సమాధానం చెప్పాడు.

"ఈ రోజుల్లో ఇంటిపేరు చెప్పుకోటమే నామోషీ— మా కాలంలో ఫలాని కుటుంబం వాళ్లం అని ఘరానాగా చెప్పుకొనే వాళ్లం బాబూ. తల్లి పేరూ, ఇంటి పేరూ చెప్పుకోటానికి నామోషీ పడరాదు నాయనా"

అతనేమీ మాట్లాడలేదు. పైగా ఆ ముసలమ్మ ఎక్కడ దాపురించిందా అని బాధ పడ్డాడు. చోటు కాస్తంత ఇచ్చి వాగుడు కాయలా యిలా బాధ పెడుతున్నదేంరా అని బాధపడుతున్న భర్తను చూచి చిన్నగా నవ్విందా యువతి. ఆవిడే ముసలమ్మ చెవిలో ఏదో చెప్పింది.

"అదా! బూడిదలవారా మీరూ ? నీ పేరూ?"

"సుందర్రావ్" వినుగ్గా సమాధానం చెప్పాడు.

"బూడిదల సుందర్రావన్న మాట" ముసలమ్మ నోటి వెంట వచ్చిన ఈ మాటకి పెట్టెలో నవ్వులు చెలరేగాయి.

"ఈ నవమన్మథుడేనుటోయ్ బూడిదలోంచి మళ్లీ జీవించింది ?" అని చాలామంది లోలోపలే అనుకున్నారు అతణ్ణి చూసి నవ్వుతూ.

"నీ పేరేమిటమ్మా" ముసలమ్మ యువతిని ప్రశ్నించింది. తన మామూలు ధోరణిలో.

"కళ్యాణి" అన్నది నవ్వుతూ ఆ యువతి.

దూరాన వాకిలి దగ్గర నిలబడి వున్న రమణ తన తల్లి మాట్లాడకుండా ఇహావూరుకునేట్టు లేదని మెల్లగా తల్లి దగ్గరగా వచ్చి వికటడి తావు వెలి గుడ్లెర్ర చేసి చూశాడు.

"ఏమిటిరా పేరడగటం తప్పా ?" అని దీర్ఘాలు తీసింది ముసలమ్మ. కళ్యాణికి నవ్వాగలేదు. పమిట చెంగు నోటికి అడ్డం పెట్టుకుని వచ్చే నవ్వు ఆపుకుంటున్న కళ్యాణి ముఖం ఆ నవ్వులో మెరిసి పోయింది. లేత గులాబి రేకల్లాంటి ఆమె బుగ్గలు సొట్టలు బడ్డాయి. అమృతం చిలికినట్లు అనిపించింది రమణకి. సుందరం గుండె దడదడా కొట్టుకుంది. అతడు కళ్యాణి వంక కోపంగా చూశాడు. కాని కళ్యాణి అప్పటికే తల కిటికీ వైపు త్రిప్పుకొని ఆకాశంలో వెలుగుతున్న చందమామని, వెనక్కి పరుగెత్తుకు పోతున్న చెట్లనీ చూస్తున్నది.

బండి వేగంగా పోతున్నది. ఇంజన్ భయంకరంగా కూత పెడుతున్నది. పెట్టెలో చాలామంది స్థిమితంగా సర్దుక్కూర్చున్నారు. సుందర్రావు, రమణ మాత్రం నిలబడే ఉన్నారు. కళ్యాణి పెట్టె చివర మూలలో కూర్చున్నది. ఆ పక్కనున్న ముసలమ్మను లేవగొట్టి అక్కడ తను కూర్చుంటే ఇహ రేణిగుంట దాకా హాయిగా ప్రయాణం చెయొచ్చు. అది ఎలా సాధ్యమా ? అని సుందర్రావు ఆలోచిస్తున్నాడు. ఇంతలోకే కల్యాణికి ఎదురు సీటులో కూర్చున్న పెద్దమనిషి సంచీలో బట్టలు సర్దుకుంటూన్నాడు.

"అక్కడ కూర్చోరా అబ్బీ. ఆయన ఖాళీ చేస్తాడల్లే ఉంది" అన్నది ముసలమ్మ కొడుకుతో.

"అవునండీ. ఈ వచ్చే స్టేషనులో దిగి పోతాను. ఇక్కడ కూర్చోండి" అంటూ ఆ ఆసామి లేచాడు.

రమణ వెళ్లి కల్యాణికి ఎదురుగ్గా ఉన్న సీట్లో కూర్చున్నాడు. కల్యాణి ఓసారి రమణ కూర్చున్న సీటు కేసి చూసి మళ్లీ తల త్రిప్పుకుంది. వాకిలి దగ్గరగా ఉన్న సీట్లు రెండు ఖాళీ అవుతుంటం గమనించిన ముసలమ్మ

"అక్కడ ఖాళీ అవుతున్నట్టుంది. అక్కడికెళ్లి కూర్చో నాయనా" అన్నది సుందర్రావును.

సుందర్రావు కదల్లేదు. కల్యాణి తన భర్త వంక చూసింది. "ఎంతసేపని అలా నిలబడతారూ ?" అన్నది నెమ్మదిగా.

"ఫరవాలేదులే" ముక్తసరిగా సమాధానం చెప్పాడు సుందర్రావు. ముసలమ్మ ఈ మాటలు విని మూతి తిప్పుకుంది. "కాస్తంత పక్కకు జరుగు బాబూ. కాళ్లన్నా జాపుకోనీ" రుసరుసలాడింది.

బండి స్టేషన్‌లో ఆగగానే ఆ పెట్టెలోంచి ముగ్గురు దిగారన్నమాటే గాని అయిదుగురు కొత్తగా పెట్టెలోకి ప్రవేశించారు. ఆ కంపార్టుమెంటులో ఉన్న యావన్మంది తిరుపతి ప్రయాణీకులే. బండి కూత వేస్తూ కదిలింది మళ్లీ.

పై బల్ల మీద పక్క పరుచుకున్న వ్యక్తి క్రింద సీటు ఖాళీ చేయటం వల్ల ముసలమ్మ కాస్త పక్కకు జరిగింది. ఆమె వైపు కళ్యాణి జరగటం వల్ల సుందర్రావు అంతకు ముందు కల్యాణి కర్చున్న చోట్లో కూర్చో గలిగాడు.

ఆ భార్యా భర్తలకు ఎదురుగ్గా వెంకట రమణ కూర్చున్నాడు. అతడేదో పుస్తకం తీసి దీర్ఘాలోచనలో పుస్తకంలోకి చూస్తున్నాడు. ఎంతసేపటికీ పుటలు

భార్యా రూపవతి...

తొలగటం లేదు. సుందర్రావు చూపంతా అతని మీదే ఉంది. నొక్కులు నొక్కులుగా ఉన్న నల్లని జుట్టు, కొనదేరిన ముక్కు, కాంతివంతమైన చూపులు వెంకట రమణకు భగవంతుడు ప్రసాదించిన వరం అనుకొన్నాడు సుందర్రావు.

తనకు అందమైన భార్యలభించటం తన అదృష్టం. తనకు మాత్రం ఏం వెకర ? అవయవ లోపం ఏమీలేదు. కాకపోతే కాస్త నలుపు. పెద్దగా చెప్పుకోనే అంత పొట్టిం కాదు. తానూ బి. ఏ. చదివాడు. స్థితిపరుడు. ఏనాడూ తన భార్యా తన మాటకు ఎదురు చెప్పలేదు. తనూ కళ్యాణికి బాధ కలిగించేలా ఏనాడూ ప్రవర్తించలేదు. తమ సంసారం పెళ్లైన మూడేళ్ల నుంచీ హాయిగా సాగిపోతున్నది.

కళ్యాణి చాలా మంచిది. తనని దైవంగా చూసుకుంటుంది. తనకు అంద చందాల్లో సాటి రాలేదని ఏనాడూ చులకనగా చూడలేదు. కళ్యాణి చదువుకున్నది. సంస్కారం కలది. తనకు రెండు నెలల క్రితం జబ్బు చేసినప్పుడు నిద్రాహారాలు మాని అస్తమానూ అంటిపెట్టుకు కూర్చుంది. తనకు జబ్బు నయమైతే కొండ కొస్తామని శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామికి దణ్ణం పెట్టుకుంది.

అయినా, కళ్యాణి అంటే తనలో ఏదో చెప్పరాని బాధ. తను కూడా మరి కాస్తంత అందంగా ఉంటే బాగుండేది. ఏమిటో ఈ దేవుడు ! ఆ యువకుడికి ఇచ్చిన అందం తన కెందుకివ్వరాదూ ! అందమైన భార్య నిచ్చాడు. బాగానే ఉంది. కాని ఈ పని కూడా చేసి ఉంటే ఎంత బాగుండేది.

వెంకట రమణకి ఇంకా పెళ్లి కాలేదని ముసలమ్మ చెప్పింది. [illegible] ఎక్కువ సంపాదిస్తున్నాడు. ఇతడికి అందమైన భార్య దొరికితే బాగుణ్ణు. మనిషి మంచివాడుగా కనిపిస్తున్నాడు.

ఏమో ! పైకి అందరూ మంచివాళ్లుగానే కనిపిస్తారు. వీలు గానీ పరిస్థితుల్లో అందరూ బుద్ధిమంతులే. వెంకట రమణ తన భార్య చేయి పట్టుకు కాపాడాల్సి సంఘటన భగవంతుడెందుకు కల్పించాలి. ఎం[illegible]ంచి వాడయితే మాత్రం ! పెళ్లిగాని యు[illegible] ఇల్లాంటి అవకాశాల కోసరమే రైళ్లల్లో వా[illegible]గ్గర నిలబడతారు.! తన సీట్లో తాను కూర్చో[illegible]టు దగ్గర దేనికీ నిలబడటం? తానెంత బ్రతిమిలాడినా తలుపు తెరవలేదు గేటు దగ్గర జనం. వాళ్లల్లో ఇతను లేడులే ! వాడెవడో కళ్యాణి గద్దించేసరికి తలుపు తెరిచాడు ! తన మాట కన్నా కల్యాణి మాటకే విలువ ఉన్నదన్నమాట.

రైలు క్రింద పడకుండా రక్షించాడని, తనకు వెంటనే చోటు ఇచ్చాడని కళ్యాణికి ఇతగాడంటే గౌరవం ఏర్పడ్డది. వాడు [illegible] మీ అబ్బాయా ? అని ముసలమ్మని కళ్యాణేగా అడిగింది ! ముసలమ్మని, రమణ, ఇందాక మందలిస్తుంటే కళ్యాణి ఆపుకోలేనంత నవ్వు వచ్చింది. దేనికి ?

సుందర్రావు ఆలోచనల్లో బుర్ర వేడెక్కింది. అతడు ఉస్సూరంటూ కిటికీ కానుకొన్నాడు.

" ఏమండి మఫ్లరు తీసివ్వనా ? చల్లటి గాలి కొడుతున్నది " అన్నది కళ్యాణి.

" అక్కర్లేదు " అన్నాడు సుందర్రావు.

వెంకట రమణ చేతిలో ఉన్న పుస్తకం మూసి ప్రక్కనున్న సంచిలో పెట్టి, రెండు వారపత్రికలు బైటకి తీశాడు. వాటి మీద పేర్లు చూసి ఒక దాన్ని సంచి మీద పడేసి రెండోది తీసుకొని పేజీలు తిప్పుతున్నాడు.

కళ్యాణికి ఏమీ తోచటం లేదు. ముసలమ్మ మాట్లాట్టం మానేసింది. తన భర్త ఆవిడ చెప్పినట్టు అటుగా వెళ్లి కూర్చోలేదని కాస్తంత ముభావంగా ఉంది. తన భర్త కూడా ఏదో దీర్ఘాలోచనలో ఉన్నాడు. వెంకట రమణ దగ్గర పుస్తకం మరోటి ఉంది. అడిగితే అతనివ్వకపోడు. మనిషి చాలా మంచి వాడు. ఆయన దగ్గర పుస్తకం అడిగి తీసుకోండి అని భర్తకి కళ్లతోటే సౌజ్ఞ చేసింది కళ్యాణి. సుందర్రావు అర్థం కానట్టు వూరుకున్నాడు. మళ్లీ, కళ్యాణి సౌజ్ఞ చేసింది. సుందర్రావు ఏమీ ఎరగనట్టు ఉండి పోయాడు. కళ్యాణి వూరుకోలేదు.

" వారిని ఆ పుస్తకం....." భర్త వంక చూస్తూ అర్ధోక్తిలోనే ఆగి పోయింది.

"తీసుకోండి. దానికేం భాగ్యం." అంటూ వెంకట రమణ పుస్తకాన్ని సుందర్రావుకు ఇచ్చాడు.

సుందర్రావు చేతిలోంచి కళ్యాణి పుస్తకం తీసుకొని పుటలు తిరగేస్తున్నది. సుందర్రావు మనస్సేమీ బాగా లేదు. అతడు సీట్లో కూర్చోలేక పోతున్నాడు.

వెంకట రమణ ఆదినించీ సుందర్రావు మనో భావాలు కనిపెడు తూనే ఉన్నాడు. సుందర్రావులో ఉన్న బలహీనత అతడి మొహంలో కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తూనే ఉన్నది వెంకట రమణకి. మధ్య మధ్య అనుకోకుండానే కళ్యాణి వైపు తన చూపులు పరుగెత్తుతున్నాయి. అతడు తన చూపులు మళ్లించుకోటానికి శతధా ప్రయత్నిస్తున్నాయి. తన మూలంగా సుందర్రావు బాధ పడడం అతడికి ఇష్టం లేదు. అవతల తల్లి ఉంది. కళ్యాణి వంక తాను తదేకంగా చూస్తుంటే తల్లి మాత్రం ఏమనుకుంటుంది ! కళ్యాణి తన వైపు కృతజ్ఞతా సూచకంగా రెండుసార్లు చూచింది. కాని పదే పదే ఆమె వైపే తాను చూస్తుంటే ఆమెలో తనకు ఏర్పడ్డ గౌరవస్థానం మాసిపోదూ ! తానొక అల్పుడుగా ఆమె దృష్టికి కనపడతాడు ! వివిధ ప్రయత్నాలు చేశాడు వెంకట రమణ అందమైన కళ్యాణిని చూడకుండ ఉండాలని కాని ప్రతి అయిదారు నిముషాలకూ తన చూపు తన కళ్లల్లోనే దుమ్ము కొట్టి తప్పించుకు కళ్యాణి దగ్గరకు పరుగెత్తేది. " ఈ అమ్మాయికి భగవంతుడు ఎంత అందం ఇచ్చాడు !" అని భగవంతుణ్ణి మెచ్చుకుంటూ, ఆ భగవంతుని విలాసంలో [illegible] పంచుకోవాలని కొంతసేపు ప్రయత్నించాడు వెంకట రమణ. కాని లాభం లేదు అనుకున్నాడు ! తాను రమణ మహర్షి కాదు. వట్టి వెంకట రమణ ! అని తేల్చుకున్నాడు !

సుందర్రావుకు కళ్యాణి పుస్తకం చదవటం ఇష్టం లేదు.

" టిఫిన్ తిందామా " అన్నాడు కల్యాణితో.

కళ్యాణి టిఫిన్ కారియర్ తెరిచి అందులోంచి రవ్వలడ్డూ, గారెలు తీసి అరిటాకులో అందిచ్చింది సుందర్రావుకి.

" ఒరే అబ్బి — వచ్చే స్టేషన్లో ఏమన్నా దొరుకుతుందేమో కొనుక్కు తిను. రైల్లోకి

చెట్టు ఎక్కడం తెలిసిందికాని, దిగడం తెలియలేదోయ్!...

పండిత
డి. గోపాలాచార్యులవారి
జీవామృతం
ఆరోగ్యానికి బలానికి
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు-17

దీపావళి శుభాకాంక్షలు
ఫోన్ నెం. 243

ఐ టెక్స్ కాటుక
శాస్త్రీయంగా తయారైనది
చిన్నపిల్లలకు కూడా వాడవచ్చును.
ఐ టెక్స్ బింది
అనేక రంగులలో లభించును.
అరవింద్ లేబరేటరీస్
పి. బి. నెం. 1415, మద్రాసు-17.

ఉత్తమ చికిత్స
ఏకారణముల చేతనైనా నరముల బలహీనత చెందినచో వెంటనే 15 నయాపైసల స్టాంపుతో మమ్ములను సంప్రదించండి:
డా. ఎ. పూర్ణచంద్రరావు,
N.D.F.N.F-U. (Ceylon)
సెక్సుస్పెషలిస్టు, నాగేశ్వరరావు పంతులురోడ్, పూర్ణాపిక్చర్సువద్ద, గాంధినగరం, విజయవాడ 3

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి

విరామకాలంలో ఇంటిలో పోస్టల్ ట్యూషన్ద్వారా హోమియోపతి చదివి, గవర్నమెంటు రిజిష్టర్డు కాలేజీద్వారా డిప్లొమా పొందండి.
ప్రాస్పెక్టస్ ఉచితం. వెంటనే వ్రాయండి:
Indian Homoeopathic College,
(APW), JULLUNDUR CITY

సలహా
కోల్పోయిన ఆనందం, బలం, శక్తిని తిరిగి యిచ్చేందుకు ఆహ్లాదకరమైనది. నరాల బలంకు పైపూతకు వాడే తైలం. 1 సీసా రు 11-50 స్పెషల్ రకం అర్జంటు గుణంకు రు. 27/- ఎడ్వాన్సు పంపుతూ జవాబుకు కవరు పంపాలి.
డాక్టర్ రత్నం సన్స్,
Sex Specialists (Estd 1904)
ఆజంపురామార్కెట్ వద్ద, మలకపేట బిల్డింగ్స్
హైద్రాబాద్-24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

కృష్ణవేణి ఇంకు

శ్రేష్ఠమైన ఇంకు, సరసమైన ధర
సోల్ సెల్లింగ్ ఏజంట్లు:
నేషనల్ ప్రోడక్ట్సు సిండికేట్,
292, టి. హెచ్. రోడ్, మద్రాసు-21.

భార్య రూపవతి...

ఏమన్నా చేస్తానంటే పనేమీ ఎద్దన్నావు. మధ్యాహ్నం ఎప్పుడో తిన్న అన్నం. పది కావస్తున్నట్టుంది. దిగి తిను రైలాగంగానే'' అన్నది ముసలమ్మ.

''సరేలే—నా కిప్పుడేం ఆకలిగా లేదు'' అన్నాడు. వెంకటరమణ.

కల్యాణి భర్తవంక చూసింది. అతడేం మాట్లాడలేదు. కళ్యాణి భావం అతడు గ్రహించాడు. రమణకి తాను టిఫెన్ పెట్టాల్సినంత అవసరమేమొచ్చింది ! అతడెవరు ? కళ్యాణి మీద చాల కోపం వచ్చింది సుందర్రావుకి. గారె ముక్కతో పాటు కోపాన్నికూడా దిగమింగుతున్నాడు సుందర్రావు.

కళ్యాణి, భర్త ఏమీ మాట్లాడక పోయేసరికి, ఆయన వెంకటరమణని అడగడానికి మొహమాట పడుతున్నాడనుకుంది. ముసలమ్మ మొహంలోకి తొంగి చూసింది.

''పుచ్చుకుంటారా అవ్వగారూ !'' అంది కళ్యాణి.

''నాకెందుకులేమ్మా. ఉంటే మా అబ్బాయి కివ్వండి'' అన్నది ముసలమ్మ.

''ఏమిటి నీ పిచ్చి, అఖర్లేదండీ—నాకాకలిగా లేదు'' అన్నాడు వెంకటరమణ తల్లివంక కళ్యాణి వంకా చూస్తూ.

సుందర్రావుకి పిచ్చెత్తినట్లయింది. కాని తానూ గొప్ప సభ్యత కలవాడే. తన బలహీనత భార్య ముందు ప్రదర్శించుకొని తేలిక పడటం అతనికి కిష్టంలేదు.

''ఫరవాలేదు. ఈ కాస్త తీసుకోండి. అందరం కలిసి తిరుపతికి వెళ్తున్నాం. వచ్చేస్టేషన్లో ఏమన్నా దొరకొచ్చూ దొరక్కపోవచ్చు. ఏమీ అనుకోకండి'' అంటూ భార్య అందిచ్చిన మరో ఆకులోని ''టిఫెన్'' వెంకటరమణ కిచ్చాడు సుందర్రావు.

''తీసుకోరా! వచ్చే స్టేషన్లో అరటిపండ్లు ఓ అరడజను తీసుకురా! రెండు నేను నోట్లో వేసుకుంటాను. మిగతావి అందరూ తీసుకుందురు గాని'' అన్నది ముసలమ్మ.

వెంకటరమణ సిగ్గుపడుతూనే టిఫెన్ తింటున్నాడు. సుందర్రావు అతడికి మంచినీళ్లు అందించాడు.

బండి స్టేషన్లో ఆగింది. కళ్యాణి త్రాగటానికి మంచినీళ్లు అయిపోయినాయి మరచెంబులో. సుందర్రావు మంచినీళ్లకని దిగి వెళ్లటానికి ఇష్టపడలేదు. తాను లేనప్పుడు తన భార్య, వెంకటరమణ, అక్కడే కూర్చోటం, వాళ్లు ఒకర్నొకరు చూసుకోవటం తాను సహించరాని విషయం.

''కాసిని నీళ్లు పట్టుకొస్తారా !! అరటి పళ్లకోసం ఎటూ దిగుతున్నారనుకుంటామా!'' అన్నాడు వెంకటరమణతో సుందర్రావు.

''అలాగేనండి. మరచెంబు ఇవ్వండి'' అన్నాడు. వెంకటరమణ మరచెంబు అందుకుని వెళ్ళాడు.

''అతన్నెందుకండీ? పాపం కష్టపెట్టటం'' అన్నది కళ్యాణి. ఈ మాట సుందర్రావుకి కొరడా దెబ్బలా తగిలింది. క్షణక్షణానికీ కళ్యాణి తనకు దూరమైపోతున్నట్లనిపించింది. తాను ఆ పెట్టె ఖాళీ చేసినా బాగుణ్ణు అనిపించింది సుందర్రావుకి. అతడిలో అణుచుకుంటున్న బలహీనత, అతడి

కూడ విజయం సాధించింది. వెంకటరమణి అతడి తల్లి ఆ పెట్టె దిగిపోయే ఉపాయం ఆలోచించటం మొదలు పెట్టాడు సుందర్రావు.

గార్డు విజిల్ వూదాడు. ముసలమ్మ "అబ్బాయి రాలేదే ?" అని ఆందోళన పడ్డది. ఇంజన్ కూతేసింది. వెంకటరమణ నీళ్లపంపు దగ్గర్నుండీ పరుగెత్తు కొస్తున్నాడు. పెట్టె దగ్గరికి వచ్చాడు. అప్పటికే బండి కదిలింది. కిటికీలోంచి మరచెంబు అందిచ్చి వాకిలి దగ్గరకు పరుగెత్తి ఎక్కాలను కున్నాడు వెంకటరమణ. మరచెంబు అందుకుంటున్న సుందర్రావు చెంబును సరిగ్గా అందుకోక ప్లాటుఫారం మీదికి జారవిడిచాడు. చెంబు కోసం వెంకటరమణ వెనక్కిపోయి చెంబు తెచ్చేలోగా చేతిలో ఉన్న గ్లాసు కూడా కంగారులో ఉన్నట్టు నటించి జారవిడిచాడు. బండిలో ఆ పెట్టె ప్లాటుఫారం దాటింది. బండివేగం హెచ్చింది. చెంబూ గ్లాసూ పట్టుకొని పరుగెత్తుకొస్తున్న వెంకటరమణని.

"పరుగెత్తద్దు. పడిపోతారు. జాగ్రత్త ప్రమాదం. ప్రమాదం" అని సుందర్రావు కేకలు పెట్టాడు.

బండిలో ముసలమ్మ గొల్లుమంది.

"నీ చేతులు విరిగిపోను. మరచెంబూ గ్లాసూ ఎందుకు వదిలేశావు ?" అని తిట్టి పోసింది సుందర్రావుని.

కళ్యాణి, బండిలో మిగతా వాళ్ళూ ఆమెని ఓదార్చారు.

"ప్రక్క స్టేషన్‌లో బండి ఆగంగానే ఆమెని సామానూ దించి వెనక స్టేషన్‌లో దిగబడ్డ వెంకటరమణకు చెప్పించండి" అన్నది కళ్యాణి సుందర్రావుతో.

స్టేషన్‌లో బండి ఆగింది. ముసలమ్మ గొల్లుమంటూ దిగింది. సుందర్రావు స్టేషన్‌మాస్టరుకు జరిగింది చెప్పాడు. వచ్చే బండిలో వెంకటరమణ వస్తున్నాడని ముసలమ్మను స్టేషన్‌మాస్టరు ఓదార్చాడు.

*　　　*　　　*

తిరుపతిలో కళ్యాణ కట్ట దగ్గర సుందర్రావు, కళ్యాణీ ఆగి లోపలకు ప్రవేశించారు. సుందర్రావు తల నీలాలు ఇవ్వటానికి పీట మీద కూర్చున్నాడు. అతడి పొంటు, చొక్కా పట్టుకుని నిలబడ్డ కళ్యాణి తానూ ఒక టిక్కెట్టు కొనుక్కొని మంగలి ముందు కూర్చున్నది.

సుందర్రావుకు ఒళ్ళు మండింది.

"ఏమిటి పని. నువ్వెందుకివ్వాలి జుట్టు ?" గద్దించాడు.

"ఏమో నేనూ ఇవ్వాలనుకున్నాను" ముక్తసరిగా జవాబిచ్చింది కళ్యాణి.

"తల నీలాలిస్తుంటే వద్దనరాదు సామీ" అన్నారు మంగలివాళ్ళు.

తలనీలాలిచ్చాక స్వామి దర్శనానికి వెళ్ళారు సుందర్రావు— కళ్యాణి. గర్భగుడిలో స్వామి విగ్రహం సమీపిస్తున్న కొద్దీ భక్తులు "వేంకట రమణా గోవిందా గోవింద" అన్న నినాదాలు సుందర్రావు చెవుల్లో గింగురుమంటున్నాయి.

శ్రీ వేంకటరమణుని విగ్రహాన్ని సుందర్రావు తలెత్తి తేరిపార చూడలేక పోయాడు. తల దించుకున్నాడు కళ్యాణి స్వామి విగ్రహాన్ని తనివితీరా చూసింది. ఆనంద పారవశ్యంతో ఆమె కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి. ★

తెల్ల వెంట్రుకలను
పోగొట్టును

వెంట్రుకలకు రంగుకాదు. ఆయుర్వేదము ప్రకారము అనేక భారతీయ మూలికలచే తయారుచేయబడిన "శ్యామ్ కాంతి" తెల్ల వెంట్రుకలను శాశ్వతముగ వాటి సాధారణ నలుపురంగునకు మార్చుటతో అసాధారణ శక్తి కలిగియున్నది. వెల: రూ. 10/-

Shyam Ayurved Bhawan,
No. 114.P.O.KatriSarai(Gaya)

For Your Gift Remembrance
VISIT
నావెల్టీ టైలరింగ్
స్పెషలిస్టు డిజైన్స్ & డ్రెస్సెస్
అరండల్ పేట, ఏలూరు రోడ్డు,
విజయవాడ-2.

NAVIN